

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À déla
convenu

Telefon: 416/530-4222

Fax: 416/530-0069

**E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 17.

(417.)

Vol. 18.

satellite

1-416

Thursday,

September 11,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo **www.zpravy.org** nebo **www.zpravy.ca**

Za Tomášem Baťou

V pondělí 1. září 2008 zemřel v Torontu, necelé tři týdny před svými čtyřicetivšestými narozeninami, pokračovatel nejvýznamnější české (a československé) průmyslové dynastie, Tomáš Baťa ml. Narodil se 17. září 1914 ve Zlíně (v životopisné encyklopedii Canadian Who's Who z r. 2006 je jako země jeho narození uvedeno Československo, které vzniklo 4 roky po jeho narození a v r. 2006 už zase víc než deset let neexistovalo - náhoda? Ozvěna jeho politické inklinace?)

Mladý Tomáš studoval ve Zlíně, v Anglii a Švýcarsku a na obchodní akademii v Uherském Hradišti. V roce 1932, kdy jeho otec, Tomáš Baťa st., zakladatel Baťova obuvnického impéria, zahynul při leteckém neštěstí, mu bylo 18 let. Firma Baťa v té době byla největším výrobcem obuvi na světě (vyráběla 36 milionů párů obuvi ročně). Vedení firmy se ujal Tomášův nevlastní strýc, Jan A. Baťa. Firma přežila nacistickou okupaci, která byla zodpovědná i za přesun značné části činnosti firmy do Kanady na jaře 1939. Skupinu baťovců, která hrála tak významnou roli nejen v historii firmy Baťa, ale i Kanady, vedl mladý Tomáš Baťa. Firma Baťa vybudovala v jižním Ontariu vesnici Batawa (název spojující jméno Baťa s poslední slabikou jména Ottawa), kde vedle bot byly na začátku války vyráběny i zbraně (Baťovy obráběcí stroje byly tehdy mnohem vyspělejší než kanadské). Nikoho nepřekvapilo, že Dne Spojených národů v Batawě 5. července 1942, organizovaného odbočkou Československého sdružení a Sokolem se zúčastnili, jako hosté Tomáše Baťu, dva ministři kanadské vlády, T. A. Crerar a C. Gibson a zástupci spojeneckých států, včetně zástupce československé vlády v exilu. (Patří mezi ironické hry osudu, že několik měsíců po oslavě 60. výročí příchodu Baťovců do Kanady v roce 1999, firma Baťa zastavila výrobu obuvi v Kanadě - s třetím světem ani firma Baťa nemohla soutěžit).

26. října 1946 se mladý Tomáš Baťa oženil se Sonjou Ingrid Wettsteinovou, s ženou, jejíž věhlas v kanadském (i světovém) obchodním světě možná dokonce předčí i pověst jejího manžela (a není to jen Baťovo

muzeum obuvi, které je jejím dítětem). Baťovi mají čtyři děti, tři dcery a jednoho syna. Jejich manželství zřejmě bylo velmi šťastné - podle Tomáše Baťu hlavně proto, že nikdy nemíchali dohromady lásku a "business".

Uvádět všechny funkce a pocty, kterých se Tomáš Baťovi dostalo by vyplnilo pár stránek. Tak alespoň několik: byl čestným předsedou Baťovy společnosti, která - v roce 2006 operovala továrny na obuv a prodejny obuvi ve více než 60 zemích, zaměstnávala přes 58 000 lidí a prodávala přes 300 milionů párů obuvi ročně. Byl členem ředitelské rady, prezidentem nebo guvernérem podniků jako *Canadian Chamber of Commerce*, *National Ballet Guild of Canada*, *Canadian Council of Chief Executives*, *Trent University*, *IBM Canada Ltd.*, *IBM World Trade Americas*, *Canadian Pacific Air Lines*, *Business Advisory Council IFC (World Bank)*, *International Trade Advisory Committee to the Government of Canada*, *International Chamber of Commerce* atd. Rovněž zastával funkci odborného poradce v Komisi OSN pro nadnárodní společnosti a čestného předsedy v *Canada-India Business Council*. Tomáš Baťa byl nositelem ošatky významných řádů a poct: nejvyššího kanadského vyznamenání *Companion, Order of Canada*, *Fellow, International Academy of Management*, čestný doktorát Vysoké školy ekonomické v Praze, čestný doktorát *Technické univerzity* v Brně, čestný doktorát *York University*, *St. Francis Xavier University*, *Paul Harris Fellow (Rotary)*. Sloužil v Kanadské rezervní armádě jako kapitán *Hastings & Prince Edward Regimentu* (v roce 1999 byl jmenován čestným plukovníkem). Do pozdního věku sportoval. Ale pro mne a myslím, že i pro mnohé krajany, co zůstane trvale spojeno s jeho jménem byla jeho přítupnost, jakási nezahladitelná moravská bodrost, nefalšovaná lidovost, vědomí společného osudu se všemi. Všichni, ať jsme se na něj dívali jakkoliv, jsme se cítili nějak bezpečněji jeho přítupností. Paní Baťová a všem členům jeho rodiny vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

***

Pastor Slovenského Luteránského kostela sv. Pavla v Torontu. Rev. Ladislav Kozák, zná (a miluje) hudbu jako málokdo. Pojedete-li s ním někdy jeho autem (a budete-li hodni), zahraje Vám ukázkovou muziku nejlepších skladatelů - klasické hudby (jako třeba Bachovu) a písničkářů českých a slovenských, ale také Beatles; a samozřejmě lidové písně: slovenské, české, maďarské, židovské a co já vím jaké jiné.

2. září jsme si vyjeli k Georgian Bay. A já byl hodný. A rev. Kozák mi připravil koncert, na který hned tak nezapomenou: přehrál mi celou Smetanovu *Mou vlast* v provedení České Filharmonie pod

MÁ VLAST V TORONTU (vlastně v North Yorku)

Datum k zapamatování: 18. září 2008

taktovkou Jiřího Bělohlávka z roku 1993. Já (a asi i jiní krajané) si někdy myslíme: to už jsme mockrát slyšeli, to už nám celkem nic neříká, ta muzika patří minulosti.

Jeli jsme krásnou krajinou, která nás vítala prvními rudými a oranžovými listy, pod oblohou tak blankytnou a zametenou, že se mi zdálo, že jedeme do nebe. A do toho zněly hravé tóny rodící se řeky, prosté lidové melodie (jako třeba *Kočka leze dírou...*), které nejčestější genius

naší hudby, vedený osudem po cestách pro hudebníka nejoblavějších, přetvořil v drahokamy zvuku; vzdorné akordy husitského chorálu, rozesmáté tony jásavého přitakání životu v motivu *Proč bychom se netešili...* A já seděl zaposlouchán do hudby, kterou jsem slyšel tolikrát, jako kdybych ji slyšel poprvé. A po dlouhé době jsem cítil - pokorně a současně i hrdě - svoji příslušnost k zemi, v níž jsem se narodil. Země, která dala světu Smetanu a jeho

Mou vlast zvonila na zvonici světa.

Proč to píší? 18. září ve 20:00 večer provede *Mou vlast* Torontská Filharmonie, řízená Kerry Strattonem (nositelem, mimo jiné, Masarykovy ceny ČSSK) ve Fordově Centru v North Yorku. Maestro Stratton zná Smetanovu (a českou hudbu vůbec) jako málokdo. Čtyři dny před tím, 14. září 2008 od 17 hodin v kostele sv. Václava bude mít Kerry Stratton přednášku o *Mé vlasti* s hudebními ukázkami.

Smím-li Vás o něco poprosit, přijďte si poslechnout Strattonovo provedení *Mé vlasti*. Myslím, že nebudete litovat.

Josef Čermák

***

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 R T0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 491 020 362
Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60.

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches**ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ**

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbaptist.com/>
KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius); 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne., 11:00, po a št.: 8:00, út, st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: M. Verčmák. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus); 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jirí Macenauer, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 10:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 20. 9. 2008 v 17:00.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 21. 9. 2008 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Slovensko Kanadská spoločnosť Milana Rastislava Štefánika
Slovak Canadian Society of Milan Rastislav Štefanik

Vás srdečně pozývá na

1. reprezentačný ples

v sobotu 4. októbra 2008

hala římsko-katolického kostola Cyrila a Metoda

5255 Thornwood Dr., Mississauga, ON.

Program:

18:00 hod. koktail

19:00 hod. prítok a večera

20:00 hod. krátky kultúrny program

23:00 hod. tombola s hodnotnými cenami

24:00 hod. polnočná kapustnica

K tancu a na počúvanie hraje skupina Mira Letka

Vstupné \$50.00 zahrňuje bohatú večeru a polnočné pohostenie

Rezervácia nutná!

Predaj vstupeniiek:

Brigita Hyklová: 416/225-7566

Blanka Martinče-Hanečák Nitra Travel: 416/504-3800

Eva Slatkovská: 416/626-9168

Helena Svihran: 416/744-4094

Rev. Dušan Tóth: 416/221-0418

Tešíme sa na Vašu účasť pri dobrej zábave a chutnom jedle!

Helen Svihran, 273 Thistledown Blvd., Toronto, Ontario, M9V 1K6

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: slepckikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)

E-mail: katarina@creativepostfinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Heritage

Patrimoine canadien

Za Dr. Zdeňkem Průchou

Jedním z ošklivějších příznaků stárnutí jsou jména našich přátel - nebo prostě vrstevníků - s nimiž se setkáváme v úmrtních oznámeních v denním tisku. Někdy naši pozornost připoutá pouze českost jejich jména a chvíli trvá než-li se nám je podaří někam zařadit. Někdy - jako tomu bylo v případě dr. Průchy - nás na odchod jednoho z nás upozorní přítel. Chvilí mi trvalo než jsem zařadil Dr. Zdenka Průchu. Pak jsem si vzpomněl, že brzy po puči přiletělo do Kanady kolem stovky lékařů, kterým mimořádně pomáhal vzácný vědec i člověk, profesor Otakar Šírek a že Dr. Průcha mohl být jedním z nich. A byl.

Narodil se 10. října 1922 a zemřel 17. srpna 2008 ve věku 85 let. Jeho rodina se s ním rozloučila obdivným nekrológem v torontských denících, mimo jiné v Toronto Star 20. srpna. Jeho odchod byl bolestný a jestliže mu něco snad ulehčilo odchod, byla to přítomnost jeho paní Annie a oblibeného psa Lily, které s ním ztrávily poslední dny jeho života. Dr. Průcha se věnoval praktickému lékařství a chirurgii v Scarborough General Hospital. Miloval - jak nekrológ uvádí - "liidi, cestování, sport, hudbu, umění, psy a českou kuchyni", což mu dovolilo žít život plně. Za svůj hlavní úkol považoval postarat se co nejlépe o svoji rodinu. Vedle své ženy Annie Dr. Průcha zanechává čtyři dět a sedm vnučat. Všem vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Kalendář

7.9. (ne) 12:00

AMC 7

8.9. (po) 15:15

Scotiabank Theatre

9.9. (út) 21:00

Varsity 2

Venkovský učitel

Torontský mezinárodní filmový festival

10.9. (st) 21:00

AMC 4 or 5

12.9. (pá) 16:45

Isabel Bader Theatre

13.9. (so) 16:15

Varsity 2

Slepé lásky

Torontský mezinárodní filmový festival

12.9. (pá) 19:00

Eva Emingerová

Loď Nové vize

14.9. (ne) 17:00

Kerry Stratton

Bedřich Smetana - Má vlast

Přednáška s ukázkami

Nokturna ve městě

Kostel sv. Václava

14.9. (ne) 19:00

Eva Emingerová

Artico

334 Queen St. W.

18.9. (čt) 20:00

Bedřich Smetana: Má Vlast

Zahajovací koncert Torontské

Filharmonie

pod taktovkou Kerryho Strattona

Ford Centru (Toronto Centre for the Arts)

Tel: 416/499-2204

Předplatitelé Nokturn 40 % sleva

21. 9. (ne) 20:30

Plastici v Torontu

Phoenix

410 Sherbourne St., Toronto

1. 10. (st) 19:30

Prof. Franz Szabo - přednáška s

hudebními ukázkami

Mozart a jeho čeští přátelé

Mozartova společnost

First Unitarian Congregation,

175 St. Clair Avenue West, Toronto

40 let a jeden měsíc po okupaci 21. září 2008 - Plastici v Torontu

In 1976, a loose outfit of rock musicians inspired by artists such as Frank Zappa and the Velvet Underground had become something of a legend. Formed in the late sixties, their moody, psychedelic sound had earned them a legion of fans across communist Czechoslovakia, but also the unwanted attention of the police. With their long hair, weird sound and blatant refusal to conform to the stifling norms of the culturally barren period that followed the August 21, 1968, Soviet-led invasion, they must have been the regime's worst nightmare.

In association with Richard Krpač,
Consul General of the Czech Republic

THE PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE

+ Friendly Rich and the The Lollipop People
Sunday September 21 at 8:30 pm

The Phoenix

410 Sherbourne,

between Wellesley and Carlton

Adv Tix \$25

ticketweb.ca, Rotate This, Circus Books And Music

"What's it like making rock 'n' roll in a police state? The same as anywhere else, only harder. Much harder" -Paul Wilson, 1983 The rock band that actually changed the course of history was not the Beatles or Bob Dylan or the Rolling Stones — it was the little-known PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE, the Czech group that went from a primitive psychedelic band to jailed dissidents to national heroes by helping spur the formation of Charter 77, the human rights organization that was instrumental in fomenting dissidence in the former Czechoslovakia and negotiating the smooth and peaceful transition of power from totalitarian communism to democracy. They got their name courtesy of THE MOTHERS OF INVENTION and were born amid the Soviet invasion of Czechoslovakia in late 1968. Evolving during one of the chilliest periods of the Cold War, they got their Western rock via remote feed, and this accounts for their unique sound lodged firmly in the Central European landscape. In addition to a repertoire of VELVET UNDERGROUND, DOORS, and MOTHERS covers, the band distinguished themselves with garish face paint, satin togas, and wild original compositions. In 1969, they enlisted the help of Canadian language teacher Paul Wilson to provide vocals and to teach the band English lyrics for their compositions. They endured many years of government harassment and persecution, all while continuing to develop their sound and an ardent following while cementing their place as fathers of the Czech musical underground. Having lost state sanction as professional musicians early in the Soviet occupation, the band often appeared in the guise of amateur entertainment at weddings, dances and family parties, as well as in the occasional underground festival. Their equipment was often laboriously hand-made, and rehearsals were usually conducted without amplification in the secrecy of friend's and family's crowded apartments. Arrangements were typically practiced as individual parts, with the combined works being put together in impromptu fashion only on those rare occasions when the band found themselves with an opportunity to perform on stage. They managed to record their first album, "Egon Bondy's Happy Hearts Club Banned" in 1974, although it would not be released until 1978 in France. Members of both the band and their audiences were often arrested, and at one such performance in 1974, state police rounded up hundreds of student fans and band members, imprisoning six and expelling dozens from their universities. In the spring of 1976, Czech police raided dozens of flats and communal homes; arrested twenty-seven members of the Plastics and other underground bands; confiscated and destroyed most of their instruments and equipment; and seized countless texts, music sheets, tapes and photos. Five members of the Plastics were imprisoned. By the late seventies, several members of the band had relocated to Vienna, where they continued to perform and record. The band dissolved in 1989, shortly before the collapse of the communist regime in Czechoslovakia but reformed in 1997. THE PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE stand out in the history of modern music due to their completely remarkable story of persistence in the shadow of suppression behind the Iron Curtain in post-'Prague Spring' Czechoslovakia. TOM STOPPARD'S recent hit play ROCK 'N' ROLL is central to the story of The Plastics although it is told from the sidelines by fictional characters. "It's a story not of activism but of whimsy treated as sedition, stubbornness met by brutality and a regime unknowingly consolidating its opposition."

GARY TOPP PRESENTS

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telephone: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmair St., 23 poschodi,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatney Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT**

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.**

AT
Mind & Body
Liberated Village & Integrative Medicine

**IAKE NABIZIME
NATUROPATIE; HYPNOTERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEKOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.**

NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠTOVNY

KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení
***

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abc@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

**Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce
Kanadsko-česká
obchodní komora**

**CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**
909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Rozhovor bývalého redaktora Nového domova Aleše Březiny s bývalým redaktorem Nového domova Janem Rotbauerem

Ani Václav Havel v době, kdy psal krásné hry, by nenapsal podobně absurdní drama. Bývalý redaktor krajských novin, který po odchodu z těchto novin, se rozhodl vydávat vlastní plátek, hovoří rovněž s bývalým redaktorem stejných novin, kterého postihl po sedmnácti letech podobný osud. U Havla stejní herci hrají v rozličných rolích. Ve skutečnosti herci jsou různí, ale role se nemění. Jak tedy udělat rozhovor, aby to nebyl pláč nad rozdílným mlékem, opuštěné manželky a zhrzené milenky, které se spojily proti brutálnímu manželovi... Ale pokusme se o to.

ABE: Oba jsme odešli v určité vypjaté situaci a přesto na období, kdy jsme pracovali v *Novém domově* nechceme vzpomínat s hořkostí a zatrpklostí. Pro mne bylo obrovskou zkušeností například spolupracovat v začátku se Zdenou Škvoreckou v jejich nakladatelství. Hodně jsem se naučil. Co bylo pro tebe, když jsi přišel na Masaryktown tím pozitivním, tím, co tě nakoplo do té práce, kterou jsi dělal bezesporu rád?

JR: Do Nového domova jsem přicházel v únoru 2005 z Prahy, kde jsem měl za sebou devět let práce v reklamě. Reklama mi tehdy už doslova lezla krkem. Když to přeženu: mou prací bylo dobře placené oblování spotřebitele - ale společenský přínos té práce byl nulový. (Jen pro úplnost: z ČSSR jsem emigroval v roce 1984. V roce 1994, kdy jsem v Kanadě dostudoval univerzitu, jsem pak přesídlil zpět do své rodné Prahy, abych zde pokoušel štěstí na bujícím neokapitalistickém pracovním trhu...) Takže když už se mi reklama zajídala a navíc jsem chtěl, aby se naše děti naučily anglicky a aby vyrůstaly ve společnosti nezatížené odkazem Velkého října, začal jsem uvažovat o opětovné re-emigraci do Kanady. A tak jsem uvítal, když mi Julie Novotná, moje dobrá známá z Toronto, poslala počátkem roku 2005 e-mail, že se hledá nový redaktor Nového domova. Byla to šance začít dělat práci „pro lidi“, navíc práci, která mne baví a pro kterou mám dobrou kvalifikaci (jsem vyučený tiskař, studoval jsem do své emigrace novinařinu na Karlově univerzitě a pak lingvistiku a fotografii tady v Kanadě).

Práce v redakci Nového domova měla pro mne ale i jiné výhody: bydlím na Masaryktownu, pár metrů od svého (bývalého) pracoviště, byl jsem do značné míry „svým pánem“ a, alespoň zpočátku, mi do vedení novin nikdo moc nemluvil, takže jsem z ND mohl udělat to, co jsem z něj udělal a co se, myslím, většině čtenářů zamlouvalo. Navíc jsem se třeba naučil i vytvářet a vést internetové stránky a spoustu dalších zajímavých věcí.

ABE: Lišila se atmosféra, když jsi tam začínal, od té dnešní?

JR: Rozhodně. Po většinu mého „funkčního období“ byla předsedkyní Masarykova ústavu (MMI) a mou nadřízenou paní Alena Kottová, s níž jsem poměrně dobře vycházel. Zhoršování atmosféry nastalo v podstatě až s narůstajícím vlivem Roberta Tmeje v ředitelské radě MMI. Robert Tmej je, jak známo, profesionální byrokrat, což se zvýšenou měrou projevuje i ve způsobu jeho jednání s lidmi. Byl to on, komu se (mimo jiné) nelíbilo, že mám ve svém zaměstnaneckém poměru příliš mnoho svobody, a rozhodl se, že to tak nenechá... Jeho „působení“ postupně vedlo až k mé rezignaci.

ABE: Problém krajských organizací jako MMI je ale v tom, že buď dostanou zaměstnance, kteří si splní svoje povinnosti a mají „padla“ v 16:59, takoví většinou nenarazí.

Druhá skupina pracuje někdy i dlouhé hodiny navíc a začínou spravovat svěšenou roli jako svou vlastní. Pole skutečně začne po čase rodit ovoce, ale najednou je problém, jak s úrodou naložit a komu patří. Nebyl tvůj problém právě v tom, že jsi podobně jako já, najednou příliš hospodařil jako na svém?

JR: Zřejmě ano. U redaktora krajských novin lze ale očekávat, že se jeho osobnost a názory budou do novin dost promítat. Já sám jsem se snažil porozumět potřebám a názorům v Kanadě žijících krajanů a dělat noviny tak, aby jim co nejvíce vyhovovaly. Vedení MMI zpočátku nic nenamítalo. Postupem času se však mé názory (například vyjádřené v mých úvodnicích) začaly více a více křížit s „politikou“ ředitelské rady Masarykova ústavu.

ABE: Pamatuj se z doby, kdy jsem před léty působil na Masaryktownu, že se neustále diskutovalo o tom, jak zlepšit ekonomickou situaci v Novém domově, ačkoliv ten byl snad jedinou složkou, která do pokladnice Masarykova ústavu přinášela peníze. Pokud se dobře pamatují, bylo to okolo pěti tisíc ročně. Byly zde za tvého působení nějaké finanční problémy?

**ROK 2007 - MASARYKTOWN:
JAN ROTBAUER FOTOGRAFUJE VZDUCHOLOH
A JÁ NA OPLÁTKU VYFOTOGRAFOVAL JEHO
ZE VZDUCHOLODI**

JR: Nejsem si žádných vědom. S odchodem Julie Novotné jsem přestal mít o finanční situaci Nového domova přehled, protože mi již nikdo pravidelně nedodával měsíční účtenky výpisů.

ABE: Pojišťovna, jak známo, nechce už Nový domov pojistit poté, co musela dvakrát vyplatit peníze. Jedním z hlavních problémů je tedy pojistka. Byl bys ochoten vést noviny s rizikem soudního procesu?

JR: Já jsem v tomto ohledu asi trochu hazardér, ale noviny bych (sám za sebe) klidně vedl nepojistěné. Myslím, že podobným situacím se dá předejít trochu opatrností a informovaností. (Já sám jsem o minulém případě, před deseti lety nebyl bohužel nikým informován, když jsem se ujal redaktorské funkce.)

ABE: Nebyl to první rozchod zaměstnanců MMI s vedením. Je znám případ Masarykovy školy, Nokturen, knihovny, správce parku. Svůj odchod jsi dosti důkladně popsal na svých internetových stránkách. Mohl bys to velice stručně s odstupem času a bez emocí popsat?

JR: To se asi velmi stručně popsat nedá... Zjednodušeně by se snad dalo říct, že ředitelská rada Masarykova ústavu sestává z lidí, kteří bohužel nemají žádné valné zkušenosti s řízením takové organizace. Nemají ani žádné valné zkušenosti v oblasti, již se v angličtině říká *human resources management*. Členy ředitelské rady se stali jen díky tomu, že se na jakési schůzi přihlásili, že onu organizaci dobrovolně povedou. Zejména někteří z nich se přihlásili zjevně jen kvůli vylepšení svého resumé a nebo snad aby si zvýšili vlastní sebeúctu či zdolali svůj komplex méněcennosti.

Nutno pro úplnost podotknout, že práci v ředitelské radě dělají zadarmo, ve svém volném čase, a jedinou odměnou jim může být vědomí, že jsou „prezidenty“, že něco a někoho ovládají a mohou rozhodovat o značném majetku. A jak se tak ti ředitelé na schůzích rady dohadují o poslání MMI a vymýšlejí, jak zajistit, aby „jejich“ organizace každoročně neprodělávala, soustřeďují se především na to, jak získat dobročinné dotace a jak ušetřit na nákladech za provoz MMI - včetně nákladů na mzdy zaměstnanců. Vůbec je přitom nenapadne, že příčinou nevalných hospodářských výsledků MMI není to, že zaměstnanci málo sekají trávu, kupují si příliš drahé tužky či že se hudebníkům vystupující na Nokturech platí „příliš vysoké“ honoráře, ale že na vině je spíš nedostatečná nápaditost a podnikavost jejich vlastního ředitelování. A tak začalo docházet k tomu, že se ředitelská rada MMI ocitala ve stále větším a větším „prezidentském opojení“, jednotliví členové se mezi sebou začali hádat a osočovat, začali podezírat a obviňovat „své“ zaměstnance z lenosti, nečinnosti a dokonce z nekvalitní úmyslné, začali jim posílat různé nelogické a postupem času i více a více neurvalé depeše, nevedené snahou o pozitivní komunikaci a dobré mezilidské vztahy. Není divu, vždyť ti ředitelé nejsou v mezilidských vztazích, ani v řízení zaměstnanců žádnými odborníky, jak již bylo řečeno. Jejich „prezidentování“ jim v některých případech natolik stouplo do hlavy, až, zdá se, zcela zastínilo schopnost zdravého úsudku. Postupně tak znechutili svou komisičnost a aroganci všechny své dobrovolné spolupracovníky - např. organizátory krajských koncertů, kteří tak koncerty přestali organizovat - a „své“ tři zaměstnance svou neomaleností doslova vyštípali ze dveří. (Dodnes se se dvěma z nich soudí o řádné odstúpné a služi jim poděkování za jejich dlouholeté věrné služby.) Dále pak „ušetřili“ i tím, že zanedbali péči o venkovní bazén ve „svém“ parku, z nějž se mnoho krajanů po dlouhá léta o prázdninách těšilo. Raději jej neotevřeli a nechali zpustnout, než by platili za jeho provoz.

ABE: V roce 1989, kdy jsem zrezignoval na protest proti tomu, že mně jako redaktoru v době převratných změn nebylo povoleno jet oficiálně do Československa, ale mohl jsem tam jet pouze jako

soukromá osoba, vše probíhalo rovněž s emocemi, ale jiného druhu. V prosinci jsem oznámil rezignaci a jelikož mezi námi byla dohoda, že obě strany musí dodržet šestiměsíční výpovědní lhůtu, odešel jsem k 31. květnu 1990. Vy jste nic takového v dohodě neměli?

JR: Ne. Já jsem trochu moc impulzivní. Snášel jsem vše mlčky dost dlouho a onoho 7. srpna prostě „pohár mé trpělivosti přetekl“, prásknul jsem do stolu a vypadl.

ABE: Nový domov podstatně zvýšil předplatné, což jsi řešil větším rozsahem, nebylo by asi fér, kritizovat poslední číslo, které vzniklo svépomocí. Asi dnes bych se nechlubil prvním číslem Nového domova, které jsem zplodil v roce 1981 a ani první číslo zhotovené na počítači v roce 1986, kdy ještě nebyla laserová tiskárna, po grafické stránce, nenašlo pochopení u čtenářů. Myslíš, že je Nový domov schopen dodržet závazky vůči čtenářům?

JR: Tohle by byla otázka pro Alenu Kottovou, Aleši. Ona je teď oficiální redaktorkou ND. Kdoví, třeba se vypracuje a bude stokrát lepší než jsem byl já!

ABE: Cítíš ty sám nějaký dluh vůči čtenářům, a pokud ano, mohl by Satellite nějakým způsobem pomoci?

JR: Samozřejmě mne mrzí, že už nepokračuji v práci pro „svě“ čtenáře. Dělal jsem to moc rád a jejich chvála a uznání mě vždy velmi těšily a zavazovaly k ještě větší snaze. Byl bych moc nerad, kdyby si někdo z nich myslel, že jsem „se na ně vykašlal“, že jsem odešel kvůli penězům nebo něčemu podobnému. Hlavním důvodem, jak jsem už řekl, bylo, že mi ředitelská rada MMI odňala kontrolu nad novinami, udělala ze mne pouhého „redakčního dělníka“... Děkuji za nabídku pomoci, Satellite už pomohl otištěním tohoto textu.

ABE: Rádo se stalo, nebylo to poprvé, co jsme otiškli něco, co v ND být otištěno nemohlo. Možná, že někdo má pocit, že zas v ND je více volnosti než u nás! Ale o tom to je, že lidé si mohou vybrat a pokud se bude chtít vyjádřit někdo z ředitelské rady MMI k tomuto rozhovoru bude mít možnost!

Přeji hodně úspěchů!

Aleš Březina

Webová stránka J. Rotbauera:
www.canadianczech.com

Kerry Stratton a Má vlast dvakrát a po každé jinak v Torontu

www.nocturnesinthecity.com
entertainment@canada.sk

V neděli 14. 9. 2008 v 17 hodin

Nokturna v městě

Přednáška s hudebními ukázkami a pohoštěním

Kostel svatého Václava

496 Gladstone Ave. Toronto

Vstupné u vchodu: 20 dolarů

***

Ve čtvrtek 18. 9. 2008 v 20 hodin
bude řídit Torontskou filharmonii,
která uvede tuto symfonickou báseň
ve Ford Centre

v North Yorku vedle North York City Hall
(Toronto Centre for Arts)

Pro předplatitele Nokturen je 40% sleva.

Lístky na čísle: 416/499-2204

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí,
finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

S prodejem a nákupem domů
vám poradí

Luba Henderson

Tel.: 416/698-2090

Kostel sv. Václava v Torontu
srdečně zve na

SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

V SOBOTU 27. ZÁŘÍ – SEPTEMBRA 2008
v kostele sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM:

17.00 hod. Slavná mše svatá
(celebruje Biskop Petr Esterka ThDr.)

18.30 hod. Večeře

Taneční zábava – hraje hudební skupina Mira Letka

Vstupné: \$ 30,00 (včetně večeře)

Vstupky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)
Doporučená rezervace!

Festival zaklepal na dveře

Letošní 33. Torontský mezinárodní filmový festival má stejnou chybu jako těch dvaatřicet předchozích. Vždy se totiž dovíme až na poslední chvíli, přesný rozvrh filmů a než dostanete noviny je již většina filmů vyprodána a některé filmy jsou již festivalovou historií. Totéž se stalo i letos s jediným českým filmem, který bude v Torontu uveden *The Country Teacher - Venkovský učitel*. (Film běží na festivalu v neděli 7. 9. ve 12:00 hodin v AMC, v pondělí 8. 9. v 15:15 Scotiabank 4 a v úterý 9. 9. v 21:00 ve Varsity 2). V hlavních rolích hrají Pavel Liška a Zuzana Bydžovská.

Slovenská kinematografie je zastoupena filmem Juraje Lehotského *Blind Loves - Slepé lásky*. V době uzávěrky našich novin film nebyl vyprodán a bude se hrát až v závěru festivalu (středa 10. 9. v 21:00 v AMC 4 a 5, v pátek 12. 9. v 16:45 v Isabel Bader Theatre a v poslední festivalový den v sobotu 13. září v 16:15 ve Varsity 2). S Jurajem Lehotským a učitelem hudby nevidomým Peterem Kolesárem měla tento týden pěkný rozhovor v pořadu *Nad věcí* v Českém rozhlasu - Radiožurnálu Jana Klusáková. Juraj Lehotský dělal tento film ze života slepých lidí pět let, snažil se proniknout do jejich světa, zbavit

se falešného sentimentu a od tabuizovat určitá klíše a předsudky, které nevidomé provázejí. Z rozhovoru jsme se dověděli, že v těchto dnech má film premiéru v

PAVEL LIŠKA A ZUZANA BYDŽOVSKÁ VE FILMU VENKOVSKÝ UČITEL

FOTO:FINÁLE

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM

535 Queen St. W. Toronto (at Mt. St. Vincent)
Tel: 416-594-5787 Fax: 416-594-5504
catering@prague.ca www.prague.ca

Praze, že měl velký úspěch na festivalu v Cannes, že již ho koupilo několik zemí v Evropě. Také jsme se dověděli, že Juraj Lehotský přijede na festival do Toronta a pokud se nám to podaří, uděláme s ním rozhovor.

Zatímco česká a slovenská kinematografie nabízí pouze jeden film, Maďarsko má tři snímky. Pravda film o malíři El Grecovi je v koprodukcii se Španělskem a Řeckem a Kornel Mundruczó natočil svůj film *Delta* v Rumunsku. To však nic nemění na tom, že maďarská kinematografie má co říci. Skvělé výkony Félix Lajka a Orsi Tóth, kteří hrají bratra a sestru v brutálním prostředí s tragickým koncem, to jen potvrzují. Násilí se stává normou. Mezilidské vztahy musí být perverzní s určitou brutalitou, jinak jsou nápadné a podezřelé. Krásná příroda kontrastuje s devastovaným městem, kde je jedinou

útěchou pálenka v křemě. Dialogy ve filmu jsou jednoduché. Mudruczóz nechává spíš kreslit kameru. Nebojí se dlouhých záběrů a přesto film nepůsobí zdouhavě. (*Delta* se hraje během celého festivalu, poslední představení je v sobotu 13. září v 12:45 v Scotiabank Theatre 4).

Hojně je zastoupena německá kinematografie. Čtyři snímky jsou z Polska. V polsko-francouzské koprodukcii je film Jerzy Skolimowského *Four Nights with Anna - Čtyři noci s Annou*, který navazuje na Kieslowkého *Decalogue - Desatero*. Tři z Ruska, dva z Rumunska a Kazachstánu, jeden ze Srbska, Bosny a Hercegoviny a Bulharska. Ironií je, že pro tisk a filmový průmysl se hrají třeba dva polské filmy současně. Ale to je tradiční potíž všech festivalů.

Aleš Březina

****

Česká a slovenská televize na internetu!

nova orna J U T 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Jaromír Nohavica
Toronto 2008

Ukrainian Cultural Centre - 83 Christie Street
9. října, 2008 v 7 hodin večer
Dveře se otevírají již v 5 hodin odpoledne
Informace na lince 416-876-3705 nebo na www.nohavica tickets.com

Prodej na hotovost - 500,00
Prodej online - 400,00
Prodej na lince - 400,00
www.nohavica tickets.com

ASTRA TRAVEL
JW
Česká televize

Správy im prinášali iba holuby

Bratislava-SME/Kristína Kúdelová-Vyčerpáný a zdemoralizovaný dokončil JARO VOJTEK svoj nový film Hranica. Šesť rokov nakrúcal v dedinách Veľké a Malé Slemence. Kedysi ho na ne upozornil spolužiak. V roku 1946 ich rozdelili medzi Slovensko a Ukrajinu, a rodinám i kamarátom znemohli, aby sa navzájom navštevovali. Vojtek takému príbehu nechcel veriť a spolužiakovi vravel: Čo si šiši?

Ale vybral sa tam. Počas nakrúcania zažil náš vstup do Európskej únie i do Schengenu. Obe udalosti hranice len potvrdili a on pochopil, že jedna hlúposť z minulosti sa už nedá ničím odčiniť.

Vojtek plánuje premiéru Hranice v januári. A keď ešte zoženie peniaze na filmovú kópiu a dokument pôjde aj do kín, bude to veľká udalosť. Rovnako, ako sme už zažili pri jeho nedávnom filme My zdes.

Vravíte, že rozdelená dedina Slemence na východe Slovenska vás šokovala. Neboli ste však na podobné absurdity zo socializmu zvyknutý?

„Socik som zažil, až do maturit. Ale v škole som ho príliš nepočítal a aj neskôr, keď už som šiel do života, ma ovládala akási ilúzia. Spoliehal som sa na to, že ten náš veľký brat z násteniek nemôže byť až taký zlý. Keď mi teda spolužiak o rozdelených Slemenciach rozprával, naozaj som neveril. Také niečo som musel vidieť, a preto som sa vybral na cestu. Cestoval som dva dni. Prídem do dediny, a naozaj, zrazu rampa. A za ňou, už na Ukrajinu, dedina pokračovala.“

Ako sa tam dnes žije?

„Hneď som mal pocit, že tam žijú stratené, umierajúce duše. Rozdelenie dediny medzi dva štáty ich zasiahlo, a veľmi násilne. Najprv si mysleli, že hranica bude voľnejšia a oni sa budú môcť navštevovať. Čoskoro však pochopili, že to bude natvrdo. Mladí nemali kde robiť, odišli. Starší sa zrazu ocitli bez akýchkoľvek ideálov a rezignovali aj na založenie rodiny. A tí najstarší mohli už iba dožívať.“

Hranica za niekoľko hodín rozdelila nielen kamarátov, ale napríklad aj dcéru od rodičov, pretože v tom čase bola práve u starých rodičov na druhej strane dediny. Ako je možné, že sa ľudia nesnažili získať víza a aspoň občas svojich blízkych navštíviť?

„Rusi vnímali Československo ako krajinu na polceste k Západu. Nedôverovali mu, cítili z neho nebezpečenstvo, a preto bola hranica v Slemenciach rovnako prísne strážená ako naša hranica s Rakúskom. Po víza sa dalo chodiť až

po roku 1989, dovtedy sa ľudia k rampám nemohli ani priblížiť. Dostávali pokuty aj za to, že sa obzreli na druhú stranu. Väčšina z nich totiž rozprávala po maďarsky a to vojaci nemohli ukontrolovať. Správy sa teda dali posielat len cez holuby alebo pesničkami, keď sa kopalo na poli. Odsunutá dcéra sa raz na to pole musela vybrať v svadobných šatách, aby jej rodičia pochopili, že sa vydáva.“

Dalo by sa čakať, že po revolúcii sa veľa zmení. Prečo sa nezmenilo?

„S Ukrajinou sa veľmi komunikovať nedalo. O prechode sa mohlo rozprávať až po nástupe Juščenka.“

Lenže ani potom neprišiel do dediny nový život.

„Lebo starší ľudia medzitým zomierali a prichádzali o svojich kamarátov. A mladí sa už zas poriadne nepoznali. Dnes sa síce môžu vybrať aspoň do krčmy, je tam jedna centrálna, ale v skutočnosti tam nemajú koho stretávať. Ukázalo sa, že cez otvorené hranice sa teraz chodí po lacnejší tovar z Ukrajiny. Polovica východu si tam chodí po cigarety a alkohol. To znamená, že obyvatelia Slemencie majú o ďalší ideál menej. Neslobodu vystriedal biznis. A týmto novým sklamaním je ich život nasiaknutý.“

Napriek tomu sa vo vašom filme ukázalo čosi veľmi pekné. Aké dôležité sú v našich životoch vzťahy. Vieme ako-tak prežiť v socializme, vieme prežiť chudobu. Ale zabije nás, keď nemáme kamaráta.

„Vzťahy, to je naozaj naša bytostná prirodzenosť. V Slemenciach ich komunisti násilne pretrhli a teraz vidno, že takú veľkú bolesť už nič nevylieči. Tie duše sú už mŕtve. Môžu prísť k hranici a pozrieť sa na druhú stranu, ale už je neskoro. Politická a potom aj ekonomická mašinéria absolútne potlačila jednotlivé osudy. Nikto si ich nevsímal, pretože pre nikoho nemali hodnotu.“

Rozmýšľali ste nad tým, čo by ste robili vy, keby ste sa narodili vo Veľkých alebo Malých Slemenciach?

„Presne preto som tento film robil, aby som si to zodpovedal. Chcel som zažiť ten pocit a pochopiť, ako taká hranica dokáže ublížiť. Mój spolužiak Tibor z dediny odišiel, jeden jeho kamarát spáchal samovraždu a druhý začal pašovať. Ja by som asi skončil podobne. Buď by som pašoval, alebo by som sa upil na smrť. Určite by som však dopadol zle.“

Človeku napadá taká naivná otázka - prečo sa dnes, keď už je komunizmus minulosťou, nevráti dedina do pôvodného stavu?

„Aj o tom sme sa bavili. Lenže rodiny, čo sa ocitli na druhej strane, sa postupne presťahovali hlbšie do Ukrajiny a rozvetlili sa tam. Keby teda dnes niekto posunul hranice späť, odtrhli by sme od koreňov zase ich. Znovu by mal niekto problém. V tom je to na hlavu padnuté. Už sa z toho nedá nijako vymotať. Hádram raz budeme citlivejší voči ľuďom, budeme ich počúvať a dobre zvažovať to, čo ideme spraviť.“

Veríte tomu?

„No, stále sa mi zdá, že v mene ekonomického blaha strácame citlivosť aj v európskom zlučovaní. Keď sa v Slemenciach staval prechod, siahli na pozemok jednej nevinnnej babke. A zbúrali aj kríž, ktorý si tam kedysi ľudia postavili na pamiatku slemeneckým obetiam. Niekto odstránil symbol - ale zase len v mene ničoho. Prítom také veci by sme si predsa mali

strážiť. Skoro som dostal mŕtvicu, keď som počul v parlamente, že v Európe už nebudeme potrebovať našu kultúru, pretože už budeme mať kultúru európsku.“

Po filme My zdes ste teda nakrútili ďalšiu správu o našej krajine a znovu ste nám tým pripravili silné emocionálne cvičenie. Naznačujete, že sa nemôžeme len sťažovať na komunizmus, lebo za veľa vecí si môžeme sami. Čo myslíte, kedy sa dostaneme aspoň trochu do normálu?

„V Slemenciach možno o dvadsať rokov. Keď prídu nové generácie a vzniknú nové vzťahy. A keď sa Ukrajina dostane do únie. Vtedy už hranica bude zbytočná. Lenže presne táto predstava dnes vo mne vyvoláva stále tú istú otázku. Načo to všetko bolo? Načo také nezmyselné ubližovanie?“

5. 9. 2008

TOČENÝ PRAZDROJ V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill
Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416) 767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M6S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍST! Trans-Com Transport je nyní TCT

Zmenili sme lokalitu, aby sme mohli ponúknuť kvalitnejšie služby!

- Skladovské priestory nad 50,000 (dvojnásobok stop)
- Blízko mezinárodného letiska Pearson v Toronte
- Snadný prístup ke všetkým dlžkám
- Bezplatná reklamná linka 24 hodín: 1 800 354 9046

- TCT poskytuje prístup do všetkých častí sveta - Ameriky, Afriky a východnej Európy - a možnosť distribúcie po celom Európe, Grécku a USA.
- Pracujeme s rôznymi typmi a veľkosťmi nákladu - od parádky až po nákladný vlak - v rámci vzdušnej, námornej a železničnej dopravy.
- Výborná a profesionálna služba.

- TAMĽKOVIA, TRAVNÍCI A POZDĚLNÍCI (pauza) - profesionálna služba pre všetkých členov a členky Asociácie.
- Letky s výhodou odletu v Toronte s možnosťou prístupu a odletu.
- Národné číslo 24 hodín služby zákazníkom: 1 800 354 9046

Novinka

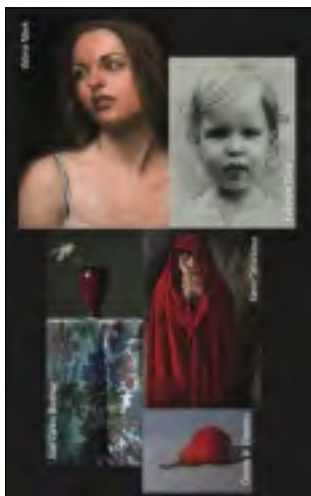
Možnosť skladovania a ukládania v našich priestoroch! Neváhajte a zavolajte!

Národné číslo: 1 800 354 9046, 1260 Kipling Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2783 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PEAB • OTTAWA • MONTREAL • BURLING • CHICAGO • ATLANTA

Tohle asi nepopřete - nechválíme léto v létě

Presented by Gallery 519
 519 Dundas Street West, Toronto
The Inspired Line
 An exhibition featuring the work of Classical Realist artist
 Valerie Street. Other Countries: USA, Mexico, Colombia, USA,
 Juan Carlos Marin, Andrew Sosa, Lina M. Cheloni,
 Mark T. York, David Clark
 Friday, September 5 - October 3, 2008
 HCA
 The Canadian Commission for the Arts
 110 Dundas Street West, Toronto, ON M5G 1C4
 416-977-8100
 416-977-8100 ext. 300-7000 (toll free)

„Léto je mýtus, dovolená je pouhá reklama a prázdniny jsou humbuk.“ Tyto perly vyslovil rozhořčený kamarád Zdeněk na terase kavárny *Books&Beans*, zatímco srpnové slunce filtrovaly listy a trsy oranžových jeřabin na stromu opodál. „Všiml sis kolik je slyšet pláňů před létem a skoro žádná chvála, když léto končí?“

Kývnul jsem hlavou, upil kafe z hrnku, vědoce, že Zdeněk má téma a tedy sólo: „Když jsem skautoval, odjížděl jsem do nějakého údolí u potoka na celý měsíc. První týden jsme budovali na zelené louce podsady, kuchyň, kopali latrínu a jámu na odpadky, a co všechno; týden jsme skotačili, třetí týden jsme putovali po hornatém okolí a poslední týden července jsme bourali tábor, aby po nás nezůstal ani jeden hřebíček či trška v pošlapané trávě...“

„My Ostraváci jsme to dělali stejně,“ vetknul jsem se do proudu řeči, a v srpnu jsem vždy pracoval u nějaké ostravské firmy, jako závozník, vykladač vagónů...“ „Taky tak,“ řekl Zdeněk, a po té perné robotě jsem se už těšil do školy.“

Mockrát jsme mudrovali, že páteří přátelství je podobnost styčných bodů v životní historii a zkušenosti, aby se dala rozmluva z něčeho začít; čekal jsem co dá.

„Dnes je mi léto protivné hlukem, chvatem a nesplnitelnými úmysly,“ řekl Zdeněk.

„Už je to tady, ten rostoucí hluk, jako

náhražka tichého rozvažování. A co?“

„Pozoroval jsem naše mladé jak se balili na týdenní cestu do Quebecu, naplnili dva kufry a marně jsem jim říkal, že cestovat se má nalahko, že člověk potřebuje tak hromsky málo, aby prožil dovolenou, ale nevyslyšeli mne...“

„A jak se jim historický Quebec líbil?“ optal jsem se.

„To nevím, na mé dotazy odpovídají, že se teď chystají do Austrálie...“

„Austrálie?“ řekl jsem s podivem, „já ji znám jenom z knížek, ale je to pro mě hromsky nezajímavá země,“ dodal jsem. „To snad ani není dovolená, ale další pracovní úvazek tam jet.“

„To souhlasím, ale oni ne,“ řekl Zdeněk s povzdechem. „Mají doma mapu světa pověšenou na zdi a do ní zapichují špendlíky, kde už byli a chtějí být...“

„Podle mne,“ řekl jsem opatrně. „Je hledání nových míst následkem nelibých zážitků z té předchozí dovolené; když se člověku někde moc, ale moc líbí, chce tam jet znova. Naši sousedi z Ostravy jezdívali na letní byt, tak tomu říkali, do stejné vesnice, tam měli pronajaté podkrovy, a tam žili celé prázdniny; pan Skotnica říkal, že dovolená je změna životního stylu, aby se člověk osvěžil tělesně i duševně.“

„A měl pravdu, ten tvůj soused Skotnica, protože mně se zdá, že dnes se lidi cestováním ještě víc poničí než byli poničení před cestou na dovolenou.“

„Mám v Sudbury známé, kteří tráví svou dovolenou v hotelu na periférii Sudbury, a ohromně si to pochvalují - chodí denně na dlouhé vycházky, plavou v jezeře, a když mají prádlo špinavé, zajedou si domů vyprat. Připadá mi to chytré...“

„Hahaha,“ zasmál se Zdeněk. „Tak ti mohu prozradit, že my jsme s Milenou na týden vypnuli elektřinu v našem baráku a měli jsme týdenní dovolenou bez elektrického proudu, bez teplé vody, telefonu a televize. Vyjedly jsme maso z mrazáku, všechno jsme vařili na otevřeném ohni, už jsem zapomněl, kolik to vyžaduje času, když kuchtíš bez elektrického sporáku. Po setmění jsme šli spát, za úsvitu jsme vstávali... Po týdnu jsme se těšili domů, ačkoliv jsme neodjeli z domu. Příští rok to natáhneme na dva týdny! Je to moje kampaň jak nekoupit chatu.“

Chechtali jsme se tomuto nápadu, ale určitě to přednesu Evě, slíbil jsem. Kterážto zahrne tenhle nápad jako typicky mužskou výstřednost neb to vaření bez sporáku by padlo na ní.

Cestou domů jsem šel kolem školy. Na hřišti rámusily děti a chvíli jsem je pozoroval, že vypadají docela spokojené, že jsou zpátky ve škole mezi svými kamarády.

Přeji hezký den a všechno dobré ve škole života.

Ross Firla-Sudbury

***

ZÁPIS DĚTÍ DO ČESKÉ ŠKOLY

SOBOTA 13. 9. v 10.00 h.

Východ:

Masaryktown, Společenská místnost, 3. patro.

Západ:

Bata Shoe Museum, 327 Bloor Street West, Toronto.

Informace v kanceláři MMI. Tel.: 416/439-4354

oprávněný distributor
 českých filmů uvádí
 premierově televizní
 filmy a seriály ČT

VLNA

Třídílný dobrodružný film režiséra J. Svobody s
 J. Bartoškou v hlavní roli.

Brainstom

Téměř sci-fi komedie režiséra J. Stracha
 s I. Trojanem, R. Brzobohatým a I. Chýlkovou
 Vyžádejte si bližší informace.

Podporujte legální obchod!
 Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV
 seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí
 výhradně firma:

VIDEO EL CANADA
 583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
 Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
 E-mail: video.el@videocanada.com
 www.videocanada.com
 http://www.videocanada.com

Hearts Open Toronto and ARTICO present
HOT Sunday Showcase ARTICO HOT
 - a monthly music and art adventure with a message
 Sunday, September 14, 2008, 7 - 11 pm
 Award-winning chanteuse from Prague
Eva Emingerová
 and Friends
 Upstairs Lounge
 334 Queen West
 Adults: \$10
 Students \$5
 ARTICO art show by
 Naki Tichankova
 Kaleidoscope (above, left)
 Alena Poupá
 Orchid (left)
 Opening Sept. 14 at 7 pm, until Oct. 5
 www.heartsopen.ca ze@heartsopen.ca 416-971-7571
 Hearts Open Program of Toronto is a not-for-profit organization that uses the arts to build communities.

Na okraj Pokorný služebník boží Rev. Ladislav Kozák 60

Je jedním z nejněvčetnějších zastánců československého přátelství; jako málokdo zná názvosloví kultur, nejméně spojost židovství a křesťanství. Ovládá řadu jazyků, mezi nimi řečtinu a hebrejštinu. S výjimkou letní dovolené, jeho den má 24 hodin služby. Hraje na fujaru a do nedávna hrál kopanou. Jeho nos mu dodává informace o přítomnosti hub v lokalitě, v níž se nalézá. Není divu, že když letos (narodil se 16. srpna 1948) slavil šedesátiny, přišlo je oslavit přes 150 přátel, větší polovina 16. srpna a menší 17. srpna (nejednou se do sálu nevešeli).

Neměl to vždycky lehké tento oddaný pastorek Slovenskej ev. a v. církve sv. Pavla v Torontu. Narodil se v roce únorového puče, byly mu tři roky, když ztratili otce. S následky puče se potýkal značnou část svého dospělého věku. Tak na příklad na Slovensku evanjelickú fakultu byl přijat až při třetím pokusu (na studium teologie ho připravoval, a duševním životem vedl, farář Matěj Tosler), po jednom roce musil studium přerušit a nastoupit vojenskou službu. Sloužil rok a byl propuštěn do civilu. Vrátil se na studia a zůstal na fakultě i po jejich dokončení jako asistent a současně jako duchovní správce-kaplan v Bratislavě. Pak se proti němu spiklo tehdejší vedení církevního života v Bratislavě a společným rozhodnutím Generálního biskupského úřadu v Bratislavě a Ministerstva kultúry-Sekretariátu pre věci cirkevnej mu bylo - jako politicky nevyhovujícímu - zabráněno v další církevní práci. To bylo v roce 1987. Přišli tři roky farář Kozák pracoval v nemocniční knihovně.

Ke změně došlo teprve pádem režimu a příchodem biskupa dr. Rudolfa Kostiala. Po 17. listopadu Laco (jak mu přátelé říkají) začal pracovat v církevním zpravodajství a v roce 1990 ho předsedající biskup pověřil založením a vedením redakce *Duchovného života* (ev. části) Slovenskej televízie. Z této práce byl povolán do torontského sboru. Do Toronta přiletěl - se svojí paní Katarínou a synem Ladislavem - 14. listopadu 1991. Následující únor složil před komisí Misouriské synody kolokviální zkoušku a stal se řádným farářem *Lutheran Church - Misouriské Synod*. Letos v listopadu dovrší 16 roků služby Bohu a člověku v Torontu.

Čte se to skoro jako jízdní řád: vlak se zastaví v jedné staci, pak druhé... až se někde delší chvíli zastaví. Znáám trochu život Rev. Kozáka a jeho rodiny. Víím, že přechod z jedné zastávky do druhé často zasáhl celou rodinu a především ovšem Lacu Kozáka samotného. Jestliže na Slovensku se potýkal především s partijními funkcionáři, jeho příchod do Toronta byl předznamenán okolnostmi, které vyžadovaly radikální řešení představiteli církve a pevnou ruku nového faráře. Ale to jsou v podstatě vnější okolnosti; co zanechal nejlhubší stopy, je farářovo putování s každým církevníkem jeho životem, s jeho nemocemi, s jeho duchovními problémy a ten nejtěžší - a snad nejvznešenější - bdit nad každou duší, jak se blíží k údolí smrti.

Ladislav Kozák miluje svoji rodinu, přírodu, hudbu a laskavá srdce. A nade vše ovšem Ježíše. Dostalo se mu velké milosti v jeho ženě Kataríně.

Po čtyřiceti letech

Generální konzul České republiky v Torontu, Richard Krpač, je muž brilantních nápadů, které i velmi úspěšně uskutečňuje. Bylo tomu tak loňského roku s programem *Glamorózní Praha* s módní přehlídkou, na kterou ještě dnes se spokojeným úsměvem (docela ctíhodně) vzpomínám. Téma letošní Krpačovy akce bylo méně radostné: invaze Československa armádami Varšavské smlouvy v srpnu 1968. Richard Krpač si k 40. výročí této ne právě přátelské návštěvy do své oficiální rezidence, vedle zástupců krajanských a kanadských médií, pozval pět pamětníků (a aktivních účastníků) oněch srpnových dní: (v abecedním pořádku) kanadského diplomata Petera Blackwella, který v 80. letech převážel exilovou literaturu do Československa (a prozradil na sebe, že v mládí býval trockista - jediný trockista, s kterým jsem se kdy setkal); Josefa Čermáka (obyčejně jsem popisován jako právník a publicista), televizní osobnost (vždycky se mi zdál ideálním zahraničním korespondentem), Joe Schlesingera, jedno z 669 šťastných dětí, které se devětadvacitiletému anglickému bankovnímu

úředníku Nicolasi Wintonovi podařilo v roce 1939 vyvést z Prahy, již okupované nacisty; věhlasného autora a - spolu s ženou Zdenou Salivarovou - zakladatele exilového nakladatelství 68 Publishers, Josefa Škvoreckého; a kanadského publicistu, člena hudební skupiny Plastic People of the Universe a Havlova Pražského jara i sovětského okupaci.

Setkání bylo uvedeno krátkou vysvětlivkou generálního konzula a dokumentárním filmem Jana Němce, *Oratorium pro Prahu*, po němž následoval rozhovor pěti pamětníků, zachycený na zvukovém pásmu (k poslechnutí ve dvou verzích 8 MB a 12 MB) novinářem a vydavatelem Satellitu, Alešem Březinou, zatím co jiný novinář, Jan Rotbauer, schůzku zachytil kamerou. Zlatým hřebem recepcce, již byla schůzka zakončena, bylo rozložení se a pravý Plzeňský Prazdroj, čepovaný z prvního originálního sudu, který po dlouhé době přímo z Plzně zavítal do Toronta a pyšně nabízený generálním konzulem, který - myslím - rozšíření požívání Prazdroje po celé Kanadě nejšířšími vrstvami považuje za nejdůležitější úkol svého pobytu v Kanadě.

A jak jsem se díval na stárnoucí tváře mužů, kteří poznamenali svůj čas, toulal jsem se v paměti oněmi měsíci před čtyřiceti roky, kdy se na chvíli zdálo, že se stane zázrak. Vzpomínal jsem na cestu do Prahy, kam jsem byl přáteli poslán něco jako agent pozorovatel; viděl jsem se na Bradle (Bratislava byla plná sovětských vojenských vozidel), na lánkem hřbitůvku a u Benešova hrobu v Sezimově Ústí - na všechny jsem položil věnce se stuhami Československého sdružení v Kanadě a Sokola; slyšel jsem hlas paní Benešové, nadšeně hovořící o mladém politiku Čestmíru Císařovi; vyvstal mi v paměti Ludvík Vaculík, autor *Dvou tisíc slov*, který mi řekl, že se právě vrátil z Černé nad Tisou, kde probíhala jednání mezi Brežněvem a Dubčekem a že to visí na vlásku a že Dubček (částečně proto, že byl vychován v Sovětském svazu) přsvědčil své soudruhy, že Sověti nezasáhnou... O týden později, v ranních hodinách 21. srpna cesta s Jiřím Cornem a dalšími do Ottawy a cestou koncipování memoranda kanadské vlády s žádostí o odsouzení obsazení Československa a pomoc uprchlíkům (během několika měsíců Kanada jich přijala přes deset tisíc); masivní demonstrace v Torontě 26. srpna (kolega slyšel přenos z demonstrace na BBC v Londýně).

To všecko se stalo před čtyřiceti lety, kdy jsme skoro věřili v zázrak ...

***

Čas smutnit a čas...

... Ale tím návrat Prazdroje na kanadskou scénu neskončil. 21.8.2008 Krpačova kampaň o znovuvvedení Prazdroje v Kanadě pokračovala. Večer onoho dne proběhlo v Torontské restauraci *Boiler's House* symbolické otevření sudu *Pilsner Urquell* a tak *Plzeňský Prazdroj* - tentokrát komerčně - opět vstoupil na území Kanady, které opustil před sedmi lety. Nový management kanadského zastoupení věří, že během jednoho roku budou Prazdroj čepovat jen v rámci Toronta více než tři desítky restaurací.

Aktu otevření sudu se zúčastnilo čtyřicet hostů. Program uvedl Generální Konzul Krpač, který požádal přítomné, "aby se ve svých vzpomínkách přenesli o čtyřicet let zpět, do roku 1968, kdy jedna smutná historická událost stihala druhou - atentáty na Martina Luthera Kinga a Roberta Kennedyho, studentské bouře ve Francii, eskalace konfliktu ve Vietnamu, ale především (z našeho hlediska) tragický konec Pražského jara pod pásy tanků armád zemí Varšavské smlouvy právě 21.8." Z jednoho úhlu vzpomínání na jednu z tragických epizod našich dějin a šíření trhu českého piva (i piva tak zasloužilého jako Plzeňský Prazdroj) se jeví jako akce skoro brutálně nesourodá. Z jiného úhlu jsou prostě svědectvím, že život jde dál. Že milostivý čas stírá i nejbolestnější slzy, že národní (i osobní) tragédie skončí jako zežloutlé stránky v historické knize (či osobním deníku), že nutnost žít a tvořit (a prodávat) diktuje vmanit se ze smutku historických záznamů a hodit dnešku rukavici.

Generální Konzul Richard Krpač zná historii svého rodu jako skoro kdokoli, s kým jsem se setkal. Ale také ví, že je čas smutnit nad minulostí a že je čas chytit osud kolem pasu a psát vítěznou kapitolu o dnešku.

Josef Čermák

***

Čo nebolo v novinách

Bolo to dvadsaťkilometrov za Bratislavou. bolo to pred polnocou v utorok 20. augusta 1968. Niektorí prišli na malej fiatka, a znelo to ako volanie, že horí. Oo Bratislavu cez starý most sa s hrmotom rútili sovietske tanky.

S dr. Ladislavom Antalíkom sme vlastne chceli diskutovať o plánovanom seriáli pre týždenník *Život*. Téma: politické a občianske rehabilitácie. Celkove nás bolo vari osem. Priateľov alebo známych.

Príchod tankov sa do novin, aj keď v inom kontexte, dostal. To, že sa pre noviny rodil seriál o rehabilitáciách, sa už do novin nedostalo. Ani ten náš nočný

návrat do mesta, ani mlčanie a zase vášnivé diskusie vari ôsmich ľudí v tichu a tme kdesi v Slávičom údolí 21. augusta o jednej nadránom. Bratislava bola totiž plná tankov a cudzích vojakov. Iba v nočnej tme Slávičieho údolia sme mali záruku, že ešte pár minút alebo pár hodín nás, ani keby ako chceli, nedostanú.

Vrátili sme sa do mesta a rozišli. Potom som zostal medzi zástupmi sám. Šiel som k Dunaju. Nikdy, ani ako chlapec, som nevedel presne hádzať kamene, ale na starom dunajskom moste som tu polovičkou zlomenej tehly trafil. Azda preto, že som bol tak blízko. Azda preto, že terč bol taký veľký: tank. Možno si niekto povie: hlúpa emocionálna reakcia.

Azda o tretej nadránom som kdesi uprostred mesta stretol športového novinára, kamaráta Vladimíra Maleca. Povedal, že by sme sa mali presvedčiť, kde vlastne všade sú spriatelene armády. Povedal, že jeho renaultka je rýchlejšia ako moja dochrámaná embéčka. Odviezli sme sa do Vajnora. potom do Ivnáky. Ospalý vojak Československej ľudovej armády, dobré chlapčisko na strážii pred kasárnami ani nevedel, že v meste sú iní vojaci. Zhrozil som sa. To už bola racionálna reakcia. Bolo asi päť hodín ráno. Pred letiskom v Ivnánke som zas racionálne zareval na spolusediaceho, kamaráta a súčasne šoféra renaultky: „Prestaň už, lebo ti jednu vrazím!“ On totiž so zaradenou jedničkou pomalým a striedavým zošľapovaním spojového a plynového pedála tlačil pred sebou bezmenného vojaka cudzej armády. Lenže na cudzieho vojaka neplatili naše novinárske preukazy, ani to, že chceme vedieť, že máme „právo“ vedieť, čo sa deje. Pri tretom ustúpení pred renaultkou

o jeden krok dozadu odistil samopal...

„Prestaň, vrazím ti jednu. netlač ho! Má povel strieľať!“ Vojak už napoly zdvihol samopal. (Po chvíli, keď sa Vlado dal presvedčiť, aby sme konečne cúvli, s miernym sarkastickým úsmevom som si pomyslel na všetkých kádrových referentov, ktorí mi celé roky znepríjemňovali život. Taká blesková myšlienka: Akí by boli na mňa hrdí! Konečne som rešpektoval moc.)

Nebolo to v novinách.

Nespal som dva dni a dve noci. O dva či tri dni, neskoro v noci som si z domu na Radlinského 6 niesol domov bochník chleba. Cez deň nebolo času nakupovať, kúpila mi ho rodina, vraj aby som od hladu nezomrel. Žena a deti boli mimo Bratislavu. Všetkým bol august a dovolenky. Okrem darovaného bochníka som niesol niekoľko výťažkov tajne tlačeného týždenníka *Život*. Nedaleko Avionu stál tank. Ticho a nemo. Potom zaburácal a vydal sa lenivo po Radlinského za mnou. Hľadajúc výklenky brán (málo ich bolo), ja som šiel po chodníku, tank po ulici. Nevedel som posúdiť, či sa tank zaujíma o bochník chleba, alebo o tie tajné výťažky časopisu. Keď ma napokon predišiel, keď zastavil a stíchol motor, pobúrilo ma, držte sa rodičov za ručičky, ide tank!

Ani to sa nedostalo do novin.

O trochu neskôr prišiel konečne na nás rad. Viedeň. Najmladšia dcéra „emigrovala“ dvojitzdňová. Bola v takej tej veľkej taške, čo v nej Viedenia nosili deti. Na kanadskom veľvyslanectve, v preplnenej čakárni, sme ju položili k stene. Tú tašku. A v nej tú dcéru. Volá sa

Mia. Päťročná dcéra Barbara stála v čakárni vadla, trojročný syn Alex sa zvedavo pýtal, čo nás čaká. Kanadský lekár sa o tašku skoro potkol. Snažil sa ospravedlniť staršej, päťročnej dcére emigrantke, že je nepozorný a že nedáva pozor na jej bábiku. Pochopil môj zúfaly posunok. Ano, doktor, „to“ v tej taške je živé! Kanadský personál nám potom zažalal veľa šťastia v budúcom novom domove: „Good luck.“ Keď lietadlo pristálo v Montreale a dlho sme čakali v prijímačnej miestnosti, trojročný Atex zaplakal:

„...Cem ist do postelky do Batyslavu.“

Ani to nesmelo byť v novinách.

Vo chvíli, keď píšem tieto riadky, nad Washingtonom visí horúce slnko. O štyri minúty začíname vysielaf. Ozve sa Yankee Doodle, zvučka Hlasu Ameriky. Možno ju viaceri poznáte. U vás bude 21 hodín. Pred chvíľou som prešiel cez celý program. Včera boli voľby v Litve. Čo sa stalo a aké sú ohlasy? Poľsko reaguje na možnosť zjednotenia oboch nemeckých štátov. Istý profesor vystúpil s názormi na aplikáciu západných ekonomických modelov na štáty východnej Európy. Prinesieme interview so zakladateľom a reprezentantom ďalšej politickej strany v Československu...

Je to dobrý pocit, že tieto slová a moje meno môžu byť aj vo „vašich“ novinách. Sloboda totiž nieje poznaná nutnosť. Sloboda sú tolerancia, povinnosti a práva. Právo povedať názor. Aj právo hladaf si, individuálne, svoje miesto a šťastie pod slnkom. Ale to už by som chcel z našej americkej ústavy... Vefa pozdravov a niekoľko vzávkov lúčov amerického slnka!

M. Dobrovodský - 1990

***

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1
e-mail:
tatra_inc@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta
Spolahlivo vybavíme!

Volejte
Annu Zapletalovú
Tel.: (416) 537-7698

Premiéra NHL v Praze

New York Rangers vs. Tampa Bay Lightning

Můžete vidět oba historické zápasy

3. - 6. října 2008

Zájezd zahrnuje: 3 noci v Praze, lístky na dva zápasy a letenku

Volejte Dagmar: 416/504-6399

for more informations call our team: Blanka Agnes Renata

662 Queen Street West
Toronto, ON M6J 1E5

Fax: 416-504-8186

E-mail: nitratravel@gmail.com

(416) 504-3800

or

1-800-825-7577

TRAVEL
1990 & 2008

Kozí mejdan

Není mejdan jako mejdan. Kdo zažil Kozí mejdan v Milkovicích během srpnového úpiňku, ten to dozajista potvrdí. Letos se tato jedinečná příležitost nabízela již po deváté. A čím že je tento osmidenní podnik věnovaný svobodomyšlnému způsobu života tak zajímavý?

Městského člověka upoutá asi především nefalšované, idylické prostředí klasického zemědělského statku s velkým stádem spokojených rohatých stvoření a s několika sebevědomými reprezentanty oslího rodu. Vesničana zase může ohromit pestré zastoupení mladé lidské čeledě, mezi níž nalezneme jak hlavy zdobené dready, tak i punkovými kohouty, a přehlédnout nelze ani klasické máničky. Jediné, co bychom tu marně hledali, je okázalost nejnovější módy a jakýkoliv materiální luxus. Ten se omezuje pouze na náušníci v uchu či

KOZÍ MEJDAN

FOTO: M. PETR

Zkrátka, vyznačavače různých subkultur zde spojuje jeden společný jmenovatel: svoboda. Jinde fráze, tady však přístup charakteristický především respektem k jinakosti toho druhého a vzájemnou tolerancí. Tolerancí nejen k sobě navzájem, ale i k těm místním čtverožcům, mezi nimiž pobíhají hostující pejskové všeho druhu. Mečení a oslí ržání tak doplňuje šetkot v nejrůznějších tóninách.

O hlavní zvukovou kulisu se tu však starají hudební nástroje a střídající se hudebníci. Výsledek je pak stejně pestrý, jako je složení tábora tančících či jinak se natřásajících posluchačů. Hudba zní hluboko do noci a ovládá prostor celé prapodivné komunity. K ránu ji nahradí nezvyklé ticho přerušované jen ševelením listů v korunách stromů, ptačím cvrlikáním a již zmíněnými zvířecími projevy. O tom však z těch společensky unavených dvouoňých stvoření nemá v tuhle chvíli nikdo ani páru. Zalezla do stanů, případně do svých čtyřkolových vigwamů, zaparkovaných na vyhrazeném pozemku, uklidila se kamsi do trávy, a nevnímají už ani blednoucí oblohu, kde měsíční svit dávno vystřídal drobné lucemičky hvězd.

Kolem poledního naruší tuto přírodní atmosféru první zavrtí elektronické kytary, zadunění bubny či třesk bicích pokliček. Chvilí ještě panuje jakási zvuková rovnováha, ale pak opět zvítězí onen člověčí lomoz a rachot, kterému se říká příznačně big beat.

Panují tu právě polní podmínky, ovšem potěší občerstvení, nápoje i jídla, za ceny jinde platné tak asi před deseti lety. Svůj jídelníček můžete samozřejmě zpestřit také originálními kozími mléčnými produkty. A pokud jde o hygienu, nabízí se i takový luxus, jako jsou sprchové „cedníky“ vyústěné ze slůničkem ohřívávaných plechových sudů zakotvených na konstrukci nad vašimi hlavami.

Svět je to sám pro sebe. Jako by jiný ani neexistoval. Jako by se na ten daleko venku mělo zapomenout. Tady nefčí žádná olympiáda, sem nepronikne rachot tanků z Gruzie ani hádky z právě zasedajícího českého parlamentu. Epicentrem tu je jedna velká stodola na samotě na prahu České raje s výhledem na nedaleký dětěnický zámek a na střechy usedlých libáňských měšťanů.

Organizátorem tohoto netradičního festivalu je majitel a farmář, bývalý disident a stálý bojovník za lidská práva v jedné osobě, Stanislav Penc. Připomenout si ho můžeme rovněž jako regionálního politika strany Zelených, jako zarostlou tvář hipíka z předvolebního plakátu vykukující z konopného kroví. Vždyt jedním z jeho politických cílů je i zrušení diskutabilních konopných restrikcí.

Utichla hudba, dohasly ohně, stodola se vyprázdnila. Kozí slavnost končí. Rohaté oslavenkyně a rohatí oslavení zvedavě zvednou hlavy za odcházejícími hloučky vyčerpaných návštěvníků. Možná, že si říkají, „tak zase za rok v srpnu o úpiňku“. Ale kdo ví. V jejich studených zelených očích a na jejich drze přežvýkávající tlamě to pozná snad jedině jejich majitel. A ten, kdo by se ho rozhodl na to zeptat, dostane zaručeně návdavkem i pozvání na šachovou partii s přes půl metru vysokými figurami. A jak jinak, než s tou zatracenou rohovinou na kebuli.

© Miroslav Petr - srpen 2008

Tradiční výuka

kresby & malby

Academy of Art Canada

Tradiční výtvarná akademie

zaměřující se na poetický realismus,
figuru, portrét, zátiší a krajinu

Podobné výběrové programy existují mimo Kanadu.

Je to příležitost pro umělce, kteří se rozhodli postupovat alternativní uměleckou výukou *krok za krokem* jako v období před rokem 1900.

Studenti začínají od renesančního umění do 19. století, při čemž je kladen důraz na kresbu. *Můžete se to naučit od učitelů, kteří studovali na F.A.A. (Florence Academy of Art). Lekce jsou v angličtině!*

Zavolejte, co nejdříve a prohlédněte si naše studia.

Limitovaný počet studentů - hodinové, celodenní a týdenní kursy

Od začátečnicků až po pokročilé.

Telefon: 416.658.0808

12. září, 2008

Poplujte s Novou Vizí

Zveme Vás na 4. Benefiční koncert s výjezdem na Ontario

Nová Vize a Klubové Young Club v Akutu 21. září 2008. Jeden večer bude spousta hudby a Česká Republika. Eva Ernišingerová a její doprovodní společníci mají **HOT**.

Nová Vize
Akut
Klubové Young Club
Akutu 21. září 2008
19:00 - 22:00
Vstupné: 100 Kč
Vstupné: 150 Kč
Vstupné: 200 Kč
Vstupné: 300 Kč
Vstupné: 400 Kč
Vstupné: 500 Kč
Vstupné: 600 Kč
Vstupné: 700 Kč
Vstupné: 800 Kč
Vstupné: 900 Kč
Vstupné: 1000 Kč
Vstupné: 1100 Kč
Vstupné: 1200 Kč
Vstupné: 1300 Kč
Vstupné: 1400 Kč
Vstupné: 1500 Kč
Vstupné: 1600 Kč
Vstupné: 1700 Kč
Vstupné: 1800 Kč
Vstupné: 1900 Kč
Vstupné: 2000 Kč
Vstupné: 2100 Kč
Vstupné: 2200 Kč
Vstupné: 2300 Kč
Vstupné: 2400 Kč
Vstupné: 2500 Kč
Vstupné: 2600 Kč
Vstupné: 2700 Kč
Vstupné: 2800 Kč
Vstupné: 2900 Kč
Vstupné: 3000 Kč
Vstupné: 3100 Kč
Vstupné: 3200 Kč
Vstupné: 3300 Kč
Vstupné: 3400 Kč
Vstupné: 3500 Kč
Vstupné: 3600 Kč
Vstupné: 3700 Kč
Vstupné: 3800 Kč
Vstupné: 3900 Kč
Vstupné: 4000 Kč
Vstupné: 4100 Kč
Vstupné: 4200 Kč
Vstupné: 4300 Kč
Vstupné: 4400 Kč
Vstupné: 4500 Kč
Vstupné: 4600 Kč
Vstupné: 4700 Kč
Vstupné: 4800 Kč
Vstupné: 4900 Kč
Vstupné: 5000 Kč
Vstupné: 5100 Kč
Vstupné: 5200 Kč
Vstupné: 5300 Kč
Vstupné: 5400 Kč
Vstupné: 5500 Kč
Vstupné: 5600 Kč
Vstupné: 5700 Kč
Vstupné: 5800 Kč
Vstupné: 5900 Kč
Vstupné: 6000 Kč
Vstupné: 6100 Kč
Vstupné: 6200 Kč
Vstupné: 6300 Kč
Vstupné: 6400 Kč
Vstupné: 6500 Kč
Vstupné: 6600 Kč
Vstupné: 6700 Kč
Vstupné: 6800 Kč
Vstupné: 6900 Kč
Vstupné: 7000 Kč
Vstupné: 7100 Kč
Vstupné: 7200 Kč
Vstupné: 7300 Kč
Vstupné: 7400 Kč
Vstupné: 7500 Kč
Vstupné: 7600 Kč
Vstupné: 7700 Kč
Vstupné: 7800 Kč
Vstupné: 7900 Kč
Vstupné: 8000 Kč
Vstupné: 8100 Kč
Vstupné: 8200 Kč
Vstupné: 8300 Kč
Vstupné: 8400 Kč
Vstupné: 8500 Kč
Vstupné: 8600 Kč
Vstupné: 8700 Kč
Vstupné: 8800 Kč
Vstupné: 8900 Kč
Vstupné: 9000 Kč
Vstupné: 9100 Kč
Vstupné: 9200 Kč
Vstupné: 9300 Kč
Vstupné: 9400 Kč
Vstupné: 9500 Kč
Vstupné: 9600 Kč
Vstupné: 9700 Kč
Vstupné: 9800 Kč
Vstupné: 9900 Kč
Vstupné: 10000 Kč

Info a rezervace: 416-743-3437

Eva Ernišingerová
neobčasná osobnost Jazz na Broadway

Drew Jurecka
a jeho skupina

spoluje
Chris Plock

Jak Češi přišli ve fotbalovém chrámu o historický zápis

Rada jako Brückner

Od našeho zvláštního zpravodaje-Češi mají ve fotbale co napravovat. Potom co zpackali letošní mistrovství Evropy, vyměnili už devětašedesátiletého trenéra Karla Brücknera za právě padesátiletého Petra Radu (* 21. 8. 1958 - Mimochoodem jediný český fotbalista, který hrál za Toronto Blizzard a před novou kvalifikací na mistrovství světa 2010, kterou zahájí 10. září v Severním Irsku, si to namířili také na Britské ostrovy. A přímo do chrámu kolébky světového fotbalu. Do nedávno renovovaného londýnského Wembley za hvězdným soupeřem Anglii. Jenže i ta má nevidané problémy. Vždyť na evropský šampionát 2008 do Rakouska a Švýcarska se vůbec neprobíjalo.

Zápasu předcházela v anglickém táboře válka o kapitánskou pásku. Alešpoň tamější novináři tuhle tradiční volbu takhle opepřili a potom, co se šéfem týmu stal John Terry z FC Chelsea, z poraženého Ria Ferdinandu udělali téměř obětího Beránka. A na koho ovšem spoléhali bezmezně, byl slavný David Beckham, který byl do výběru Tří lvů opět povolán až z amerického Los Angeles Galaxy. Češi se však pod tíhou velkých jmen nepolozili a hned od začátku o sobě nechávali vědět. Nejvíce na hrotu útoku Milan Baroš, který v Olympique Lyon úporně bojuje o místo v sestavě a jehož reprezentační nominace byla podrobena ostré kritice. Nejdříve Barošovu šanci zpráve strany v poslední chvíli zneškodnil brankář James, ale podruhé už se nemylil. Po úniku debutanta v českých barvách Radka Šíra se jako lašička prosmýknuh kolem tří domácích zadáků, nezastavila ho ani Terryho ruka zoufale svírající jeho tričko a senzačně otevřel skóre!

Naše hra při rozestavení 4 - 1 - 4 - 1 se opírala o dobře organizovanou defenzivu a pozorného gólmána Petra Čecha, který Čellil nebezpečným střeleckým pokusům Defoa, Gerrarda i Rooneyho. Ale ještě jeden trumf vytáhli před sedmdesátitísi diváky v hledišti Wembley naši fotbalisté ze svého rukávu. Však také italský kouč Angličanů Fabio Capello po utkání zdůraznil: "Nejvíc nás Češi ničili rychlými protiútoky." Přesto soupeř v závěrečné minutě prvního poločasu vyrovnal. Postaral se o to Brown po rohovém kopu koho jiného než Beckhama, který byl u všech standartních situací a u všech příhrávek směřujících na jeho spoluhráče.

Ani to však český celek nesrazilo do kolien. Třebaže se o přestávce trenér Rada v rozjetém souboru rozhlod pro trojnásobné střídání, když místo Grygery, Vlčka a Baroše poslal na hřiště Pospěcha, Jarolíma a Svěrkoše. Střelou ze střední vzdálenosti zahrozil Jan Polák a pak přišel velký okamžik momentálně jednoho z nejzkušenějších českých fotbalistů Marka Jankulovského, loňského vítěze Ligy mistrů v dresu AC Milán. Ve 48. minutě z přímého kopu ukázkovou levačkou vymetl pavučinu pravého horního rohu anglické branky a znovu dostal Čechy do vedení 2:1. James se nestačil po míči ani podívat... Hodně a hlavně nečekané na sebe výborným pohybem upozorňoval novic Šíra. A totéž po změně stran platilo i o Václavu Svěrkošovi, který si odbyval teprve čtvrtý reprezentační start. Právě on dvakrát mohl zvýšit na dvougólový rozdíl. Po úniku zleva ošel i gólmána Jamese, ale z ostrého úhlu netrefil už prázdnou síť. A další jeho šanci po Pašilově příhrávce zmařil James.

Když uběhlo devadesát minut střetnutí, norský rozhodčí Terje Hauge ukázal, že se budou hrát ještě další čtyři. A ve druhé, tedy celkově v 92. minutě, české mužstvo inkasovalo po nepřehledné skrumáži před vlastní brankou z kopačky střídajícího Joe Cola gól na konečných 2:2. Zase přišlo o

vítězství v samém závěru. Stejně jako nedávno v Ženevě proti Turecku o postup do čtvrtfinále mistrovství Evropy. K tomu trenér Petr Rada smutně konstatoval: "Byla to nešťastná branka. Potom jak se zápas vyvíjel, mě mrzí, že jsme nevyhráli!" A co Petr Čech, který je stále považován za jednoho z nejlepších světových brankářů? "Podalí jsme velmi kvalitní výkon a proti jednomu z nejlepších týmů světa jsme byli blízko vítězství. Avšak za jeden kvalitní výsledek se na světový šampionát nepostupuje..."

Apropos, byla by to výhra vskutku historická. Vždyť v předchozích čtrnácti zápasech od roku 1908, tedy přesně za posledních sto let, českoslovenští a čeští fotbalisté na anglické půdě dokázali jen jednou remizovat. A to 0:0 na podzim 1966, když v naší brance měl velkou premiéru legendární Ivo Viktor. Bohužel historický zápis se nekonal, ale i tak Rada a jeho svěřenci mohli být spokojeni. A mimochoodem stejně tak i Radův předchůdce ve funkci a jeho mentor Karel Brückner, když jako nový reprezentační kouč Rakouska přivedl ve francouzské Nice svůj tým k cenné remíze 2:2 proti vysoce favorizovaným Italům, nad nimiž Rakušané vedli už 2:0.

Mnohem horší situace však byla a je v táboře protivníka. Fabiu Capellovi nic nepomohlo, že hlasitě chválí české mužstvo. Angličtí žurnalisté ho ve svých komentářích rozcupovali na cucky. Nejvíce jim vadilo, že reprezentanti v ligových zápasech každý víkend předvádějí úplně něco jiného než pak za národní tým. A navíc v době olympijských her v Peking, kdy skvělí cyklisté, plavci, veslaři i další britští sportovci dosahovali jednoho triumfu za druhým. Zatímco podle jejich slov královsky placení fotbalisté topiče se v miliónech liberách působili na trávníku směsným dojmem a nebyli ochotni bojovat za čest své vlasti...

JAROSLAV KIRCHNER, Londýn

Dobry výkon neznamená dobry výsledek

Kanada-Jamajka 1:1 (0:0)

Zatímco se v Evropě mužstva otukávala v přátelských zápasech, v severní a střední Americe se již tvrdě bojuje v kvalifikačních skupinách CONCACAF. V překrásné atmosféře BMO s okolními lunaparky a rekordní návštěvou 21978 diváků hrála Kanada s Jamajkou. První poločas přinesl taktické vyčkávání při kterém branka nepadla. Teprve po změně stran vystřelil hráč španělského klubu Deportivo La Coruna Julian de Guzman a překonal nejlepšího hráče na hřišti hostujícího brankáře Rickettse. Kanadani se z vedení radovali pouze pět minut. V 52. minutě Williams obtěžován při rohovém kopu papírovými stuhami, napálil míč rychle do šestnáctky a překvapil čtyřicetiletého Pata Onstada, který si ho srazil do sítě. V závěru utkání si domácí fotbalisté vypracovali řadu šancí, ale výsledkem bylo pouze břevno pět minut před koncem. Po utkání trenér Jamajčanů Rene Simoes pochválil Kanadany za předvedený výkon, ale byl spokojen s výsledkem 1:1.

Slováci nevyhráli ani s Weissom

Slovensko-Grécko 0:2 (0:0)

Slovenskí futbaloví reprezentanti sú v tomto kalendárnom roku stále bez víťazstva. Nepodarilo sa im vyhrať ani pod vedením nového trénera Vladimira Weissa. Majstrom Európy pred štyroch rokov podľahol po nevýraznom výkone 0:2.

V druhom polčase tréner hostí Otto Rehagel poslal na ihrisko troch nových hráčov a Gréci začali podkurovať. V 62. minúte im to vyšlo, Salpingidis našiel v strede šestnástky nepokrytého Gekasa a Grécko viedlo.

O štyri minúty mal Senecký šťastie, keď Salpingidis mieril zblízka len do brvna. Slováci snažili kontrovať s viacerými novými hráčmi, no Chalkiasa neprekvapili.

Naopak, Gekas v 82. min po samostatnej akcii druhý raz prekonal Seneckého. A mohol pridať v 86. min aj svoj tretí gól, no tenoraz slovenský brankár zachránil.

Bola to už štvrtá prehra futbalistov Slovenska v tomto roku, popri jednej remíze. A prvá v treťom meraní sil s Gréckom doteraz.

Slovensko: Senecký - Zabavník, Škrtel, J.Đurica, M. Čech - Karhan - Sapara (60. Šesták), Kozák (66. Mintál), Hamšík (79. Švento) - Vittek, Hološko (54. Šebo).

Gambrinus liga

4. kolo: Teplice-Přibram 0:0, Slovan Liberec-Viktoria Plzeň 1:1, Sigma Olomouc-Jablonec 1:1, Kladno-Tescoma Zlín 1:1, Brno-Mladá Boleslav 0:2, Viktoria Žižkov-Banik Ostrava 0:3, České Budějovice-Sparta Praha 1:4, Slavia Praha-Bohemians Praha 5:0.

5. kolo: Přibram-Slovan Liberec 1:2, Viktoria Plzeň-Teplice 1:1, Banik Ostrava-Slavia Praha 2:3, Bohemians Praha-Brno 1:2, Tescoma Zlín-České Budějovice 0:0, Sparta Praha-Viktoria Žižkov 2:0, Jablonec-Kladno 1:1, Mladá Boleslav-Sigma Olomouc 2:1.

Tabulka

1. Sparta	5	4	1	0	10:2	13
2. Slavia	5	3	1	1	11:5	10
3. Brno	5	3	1	1	7:4	10
4. Boleslav	5	3	1	1	6:3	10
5. Liberec	5	3	1	1	7:7	10
6. Jablonec	5	2	3	0	6:4	9
7. Olomouc	5	2	2	1	7:6	8
8. Ostrava	5	2	1	2	7:5	7
9. Plzeň	5	1	3	1	7:7	6
10. Teplice	5	1	2	2	5:5	5
11. Zlín	5	1	2	2	2:3	5
12. Přibram	5	1	1	3	4:4	4
13. Bohemians	5	1	1	3	5:10	4
14. Žižkov	5	1	0	4	5:9	3
15. Kladno	5	0	2	3	3:8	2
16. Budějovice	5	0	2	3	1:11	2

Corgoň liga

6.KOLO: Artmedia-MFK Košice 2:3, Dunajská Streda-Banská Bystrica 2:1, Tatran Prešov-FK ZTS Dubnica 1:4, FC ViOn Zl.Moravce-MFK Ružomberok 1:1 (0:1), MŠK Žilina-Slovan Bratislava 1:0, FC Nitra-Spartak Trnava 1:5.

7.KOLO: Slovan Bratislava-FC Nitra 2:0, MFK Ružomberok-Artmedia 2:0, Banská Bystrica-FC ViOn Zl.Moravce 0:0, FK ZTS Dubnica-Dunajská Streda 2:2, Spartak Trnava-Tatran Prešov 0:0, MFK Košice-MŠK Žilina 0:0.

Tabulka

1. Košice	7	6	1	0	13:5	19
2. Žilina	7	5	2	0	16:17	17
3. Slovan	7	4	1	2	11:5	13
4.Trnava	6	3	2	1	9:5	11
5. D. Streda	7	2	2	3	12:12	8
6. Ružomberok	7	2	2	3	8:9	8
7. Dubnica	7	2	1	4	11:12	7
8. Prešov	7	2	1	4	7:13	7
9. Nitra	7	2	1	4	6:16	7
10. Zl. Moravce	7	1	3	3	4:9	6
11. Petržalka	6	2	0	4	6:12	6
12. B. Bystrica	7	1	2	4	2:6	5

Poháry

Ani jeden z českých nebo slovenských účastníků Ligy mistrů se neprobíjalo do základní skupiny. Slavia po prohře 0:2 ve Florencii uhrála pouze bezbrankovou remízu, kterou ji vychytil brankář Vanák. Sparta po prohře doma 1:2 prohrála i v Aténách s Panathinaikosem 0:1. Petržalka se rozloučila se soutěží remízou s Juventusem Turín 1:1 v Bratislavě. První zápas prohra 0:4. V československém souboji byla úspěšnější Žilina, která po vítězství v Liberci 2:1 uhrála stejný výsledek doma. 3. předkolo: Slavia-Vaslui (Rumunsko), Dinamo Zagreb-Sparta, Banik Ostrava-Spartak Moskva, Braga (Portugalsko)-Petržalka, Levski Sofia-Zilina.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont.
(416) 466-0330

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	6,20 CDN \$
100 SK	5,08 CDN \$
1 CDN \$	16,14 Kč
1 CDN \$	19,69 SK
1 US \$	1,06 CDN \$
1 EUR	1,53 CDN \$

Universal Currency Converter - 3. 9. 2008

1 CDN \$	15,86 Kč
1 EURO	24,77 Kč
100 SK	81,68 Kč
1 US \$	16,93 Kč
CNB - 1. 9. 2008	

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny

5. 9. 2008 v 3:23

Příští číslo vyjde:

25. 9. 2008